

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **M. Z.**,
bytem X,

zastoupený advokátem JUDr. Martinem Hádkem,
sídlem Bartošova 1224/18, Přerov,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j. 139368/2020/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sedlčany (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 8. 2020, č. j. OD/4437/2019-50 Če (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu), ve znění pozdějších předpisů, jimiž bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy byly potvrzeny.

2. Žalobce namítá, že příkazový blok ze dne 17. 2. 2019, série AC/2017, č. C0897367 (dále jen „příkazový blok ze dne 17. 2. 2019“) nebyl způsobilým podkladem pro záznam 3 bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť došlo k nesprávné právní kvalifikaci jednání řidiče, který nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a nebylo postaveno najisto, že tímto řidičem je žalobce.
3. Žalobce uvádí, že v době údajného spáchání skutku disponoval lékařskou zprávou ze dne 15. 2. 2019, v níž mu lékař doporučil nepoužívat ve vozidle bezpečnostní pásy. Podobu potvrzení stanoví toliko podzákonný právní předpis. Správní orgány zatížily svá rozhodnutí přepjatým formalismem odporujícím principům spravedlnosti, neboť dospěly k závěru, že lékařská zpráva není dostatečným důkazem o existenci zdravotních potíží žalobce. Jednání osoby, která disponuje lékařským vyjádřením vyvedeným jiným způsobem, než stanoví prováděcí vyhláška, a při silniční kontrole je nepředloží, neboť ho nemá u sebe, může být sice kvalifikováno jako naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, avšak ve spojení s jednáním uvedeným v § 6 odst. 6 téhož zákona, s nímž není spojen záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Pokud se na řidiče vztahuje výjimka uvedená v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, nejsou splněny podmínky pro záznam bodů spojený s porušením povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, žalobce poukazuje na to, že i když jsou naplněny formální znaky přestupku, nemusí být naplněn materiální znak, a takové jednání nemůže být označeno za přestupek.
4. K témuž příkazovému bloku žalobce dále namítá, že policista prap. V., který měl na místě příkaz uložit, byl vyslechnut v rozporu s právními předpisy a ustálenou praxí. Svědkovi nebyla dána možnost se k předmětu výpovědi vyjádřit. Namísto toho mu správní orgán položil návodné otázky, jimiž ho navedl na osobu žalobce a požadovaný předmět výpovědi. V takové situaci je logické, že si svědek vybavil totožnost žalobce a uvedl, že jej poznal, protože ho v minulosti několikrát stavěl. Žalobce si této skutečnosti není vědom a kromě sporného příkazového bloku neexistuje žádný záznam, který by toto tvrzení svědka potvrzoval. Podle evidenční karty řidiče žalobce nebyl v minulosti tímto policistou projednáván za přestupek. Tvrzení svědka, že žalobce několikrát kontroloval, proto považuje žalobce za účelové a nepodložené. Dále žalobce namítá, že svědek na dotaz správního orgánu I. stupně uvedl, že žalobce řídil vozidlo Š. F., přestože žalobce k jízdě používá vozidlo Š. O.. K barvě vozidla se svědek nevyjádřil. Svědek vypověděl, že žalobce předložil občanský průkaz, řidičský průkaz, ORV a zelenou kartu a svědek provedl lustraci, při níž se ukáže i fotografie. Nevyjádřil se však k tomu, kdo na této fotografii měl být. Žalobce byl svědkem identifikován podle předložené fotografie. K tomu žalobce namítá, že správní orgán I. stupně tím, že svědkovi předložil pouze fotografii žalobce, porušil pravidla pro rekognici, jejíž provedení musí respektovat zásady trestněprávní doktríny. Poukazuje na to, že i záznam bodů je trestem. Domněnku správního orgánu I. stupně, že se nechtěl setkat se svědkem, žalobce považuje za nepodloženou a neodůvodněnou. Tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť žalobce mohl svědka od vidění znát.
5. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně se výpovědí svědka snažil zhojit nesprávnost příkazového bloku na pokutu na místě zaplacenou, v němž je v kolonce č. 4 namísto čísla

občanského průkazu napsáno pouze „lustrace“. Tato nesprávnost činí dle názoru žalobce pokutový blok nezpůsobilým k záznamu do bodového hodnocení řidiče. Správnost příkazového bloku nepotvrdil ani výslech svědka. Žalobce se domnívá, že pokud by řidič při kontrole doklady předložil, bylo by alespoň číslo občanského průkazu na bloku uvedeno. Dále poukazuje na rozpor ve výpovědi svědka. Zatímco při výslechu svědek k dotazu uvedl, že žalobce lustroval v systémech v mobilní bezpečné platformě, v úředním záznamu ze dne 10. 7. 2019 napsal, že lustraci prováděl pro kontrolu kolega, který se však k věci nevyjádřil. To dle žalobce zpochybňuje svědeckou výpověď i úřední záznam.

6. Žalobce též namítá, že citace z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě neodpovídá výroku uvedenému na bloku na pokutu na místě zaplacenou, což způsobuje nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
7. Žalobce dále namítá, že průtahy na straně žalovaného bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
8. Žalobce namítá, že správní orgány měly dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 2. 2016, č. j. 5 As 214/2015-24, z vlastní iniciativy po zahájení řízení zkoumat, zda podklady pro rozhodnutí o námitkách představují způsobilý podklad pro záznam bodů, a zjistit jejich nezákonnost. K tomu uvádí, že rozhodnutí vydané v příkazním řízení na místě dne 28. 1. 2019 (příkazový blok série AC/2017, č. C1564051) bylo zrušeno rozhodnutím Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje č. j. KRPS-107996-5/ČJ-2019-0300 DP v přezkumném řízení na základě podnětu žalobce, nikoliv z iniciativy správního orgánu, který s ním nakládal jako se způsobilým podkladem pro záznam bodů.
9. Dále žalobce namítá, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje jeho fotografii, čímž bylo porušeno jeho právo na ochranu osobních údajů dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Ačkoli je správní orgán v odůvodněných případech oprávněn v rámci správního řízení nakládat s fotografiemi účastníků, žádná právní norma jej neopravňuje uvést fotografii účastníka řízení v rozhodnutí. Způsob využití podoby žalobce je v rozporu s § 25 zákona o ochraně osobních údajů. V případě detailní fotografie obličeje se jedná o citlivý osobní údaj. Žalobce požadoval, aby byl proveden výmaz fotografie z rozhodnutí a použití tohoto důkazního prostředku vyhodnoceno jako nezákonné. Prvostupňové rozhodnutí a napadené rozhodnutí, které se s touto zřejmou namítanou nezákonností vypořádalo, jsou dle žalobce v tomto ohledu nezákonná.
10. Žalobce též namítá, že od doby zápisu posledních bodů do bodového hodnocení řidiče dne 17. 2. 2019 mu nebyly zapsány žádné body a že se po dobu téměř tří let nedopustil žádného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Došlo tak k naplnění požadavku pro odpočet bodů dle § 123e zákona o silničním provozu. Tím dle žalobce odpadl důvod pro vedení předmětného řízení, neboť smyslem bodového systému je výchova řidiče. Po téměř třech letech bezchybného řízení motorových vozidel tento důvod chybí. Žalobce poukazuje na to, že rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, dospěl k závěru, že záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů je

trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Na trest se musí vždy vztahovat promlčitelnost jeho uložení, jako je tomu v trestním právu, z jehož doktríny správní právo trestní vychází. NSS v rozsudku ze dne 28. 2. 2011, č. j. 8 As 82/2010-56, judikoval, že i pro správní trestání je nutno analogicky aplikovat institut zahlázení odsouzení. Dle žalobce by mělo po uvedené době dojít k analogii se zahlázením odsouzení. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 323/2016-49, dovedl povinnost správního orgánu hodnotit, zda nedošlo k zahlázení odsouzení, ačkoli jsou přestupky v evidenční kartě řidiče zaznamenány. Nejstarším záznamem bodů, který byl žalobou napadeným rozhodnutím potvrzen, je ze dne 10. 8. 2016. Jedná se o tzv. sběrnou neboli zbytkovou skutkovou podstatu přestupku určenou pro méně závažná jednání. Žalobce má za to, že žalovaný měl podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

11. Žalobce na podporu své argumentace poukazuje na § 34 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), podle něhož se za tři léta promlčí trestné činy, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody méně než tři roky. Dále odkazuje na úpravu zahlázení odsouzení v § 105 a násl. trestního zákoníku a § 363 a násl. zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Žalobce namítá, že je v rozporu s požadavkem na spravedlivé trestání v případě bagatelních přestupků po opakovaném nezanedbatelném překročení lhůty k rozhodnutí ze strany orgánů veřejné správy uplatňovat veřejnou moc k dosažení „výchovního účinku“, který je popřen samotnou délkou trvání řízení nezaviněnou účastníkem řízení. Právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek a možnost postihu za protiprávní jednání kvalifikované jako přestupek se výrazně zpřísnila. Je-li záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů trestem, měla by promlčecí (prekluzivní) lhůta dopadat i na represi v podobě pozbytí řidičských oprávnění v souvislosti s dosažením stanovené bodové hranice.
12. V této souvislosti žalobce namítá, že správní orgány neaplikovaly princip proporcionality a nepoměrovaly veřejný zájem na výchově žalobce, který se téměř tři roky nedopustil žádného deliktu sledovaného bodovým hodnocením řidiče, a zájmem řidiče na zachování právní jistoty, že jeho záležitost bude posouzena spravedlivě a v přiměřené lhůtě. Dle žalobce nebylo naplněno kritérium vhodnosti, neboť trvání na zamítnutí námitek, které znamená omezení práva řízení motorových vozidel minimálně na dobu 1 roku, neumožňuje po uplynulé době dosáhnout sledovaného cíle (výchova řidiče). Dle žalobce měla být rozhodnutí vydaná v řízení o námitkách zrušena a řízení zastaveno při současném odečtu všech 12 bodů z jeho bodového hodnocení, vzhledem k porovnání veřejného zájmu na výchově řidiče a právní jistoty žalobce. Poukazuje na to, že právní řád umožňuje bezbodové vyřízení některých poruchových deliktů (např. způsobení některých dopravních nehod), zatímco delikt toliko ohrožovací, kdy hrozí nebezpečí především samotnému řidiči, může v konečném důsledku představovat ztrátu řidičských oprávnění na dobu 1 roku. Žalobce má za to, že i kritérium potřebnosti vychází v jeho prospěch, neboť samy orgány veřejné správy porušily svým jednáním zákon (porušením lhůt k rozhodnutí), a to způsobem nikoliv nepodstatným.
13. Žalobce dále namítá, že byl postupem správního orgánu I. stupně zkrácen na právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům dle § 36 odst. 3 správního řádu, což žalovaný nezhojil. Tento nesprávný úřední postup může mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalobce se sice dne 23. 7. 2020 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, avšak k nahlédnutí do spisu za účelem získání komplexní informace o podkladech

pro vydání rozhodnutí nedošlo. Žalobci byla pouze předána kopie protokolu o ústním jednání včetně protokolu o výpovědi svědka s tím, že se může do 10 dnů k tomuto vyjádřit. Žalobce též namítá, že dle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo návrh došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Není tedy správné tvrzení, že řízení bylo zahájeno poté, co správní orgán I. stupně obdržel námitky žalobce, neboť řízení bylo zahájeno jejich doručením.

14. Závěrem žalobce poukazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016-54, týkající se legitimního očekávání. Žalobce se domnívá, že vzhledem k okolnostem případu, zejména uplynulé době, může spravedlivě očekávat, že i když právní řád výslovně nepamatuje na tyto důvody jako důvody pro zrušení rozhodnutí správních orgánů, k jejich zrušení dojde.
15. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě k námitkám týkajícím se příkazového bloku ze dne 17. 2. 2019 odkazuje na vyjádření Veřejného ochránce práv ze dne 9. 8. 2012, sp. zn. 4603/2012/VOP/MK, a dále cituje rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 As 277/2015-41. Dle žalovaného existují důvodné pochybnosti o datu vystavení lékařské zprávy, neboť pokud by jí žalobce disponoval v den přestupku, jistě by na ni poukázal. Vzhledem k tomu, že vydání lékařského potvrzení je zpoplatněno a je vydáváno na základě lékařské prohlídky, navrhl, aby soud k důkazu od Nemocnice Na Homolce vyžádal výpis z účetnictví za únor 2019 o přijetí poplatku za vystavení lékařského potvrzení pro žalobce a výpis z hlášení příslušné zdravotní pojišťovně o úkonech lékařské prohlídky pro potřeby lékařského potvrzení. Dále navrhl provést výslech ošetřujícího lékaře MUDr. P. K., MPA, zda se jednalo pouze o doporučení do stanovení diagnózy, případně proč doporučení nemá předepsané náležitosti potvrzení dle vyhlášky č. 277/2004 Sb. Žalovaný poukazuje na to, že žalobcem předložená lékařská zpráva nesplňuje podmínky § 9 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb. Obsahuje pouze doporučení do stanovení diagnózy, přičemž žalobce výslednou diagnózu nedoložil. Žalobce dosud nedoložil potvrzení dle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb., jehož vystavení by bylo logickým ukončením vyšetření v případě skutečných zdravotních obtíží. Tvrzení žalobce, že se na něj nevztahovala povinnost užít bezpečnostní pásy, je podmíněna povinností řidiče mít u sebe pro případ kontroly potvrzení toto prokazující. Pokud by žalobce měl potvrzení v době spáchání přestupku, jistě by na ně poukázal a zasahující policisté by to zohlednili. Není důvod pochybovat o nepodjatosti policistů, kteří nemají žádný osobní důvod zaměňovat skutkové podstaty zjištěných přestupků. Vzhledem k tomu, že žalobce zpochybňuje věrohodnost zasahujících policistů, žalovaný navrhl, aby byl vyslechnut člen zasahující hlídky prap. V. V..

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 19. 2. 2019 správní orgán I. stupně vyhotovil a dne 22. 2. 2019 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 17. 2. 2019 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Dne 28. 2. 2019 podal žalobce námitky proti všem záznamům.
17. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových a příkazových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.

18. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 11. 8. 2016 žalobce při řízení motorového vozidla Š. O. reg. zn. X dne 10. 8. 2016 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 10. 8. 2016, série JL/2015 č. L1112110, byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupek podle „§ 125c 1/k“ zákona o silničním provozu, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 9:50 hod. v obci Sedlec-Prčice na výjezdu směrem Měšetice a žalobce se jej dopustil tím, že nebyl připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení, s odkazem na „§ 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb.“ Na bloku na pokutu je uvedeno identifikační číslo oprávněné úřední osoby 326863. Žalobce vše stvrdil svým podpisem.
19. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 26. 5. 2017, žalobce dne 25. 5. 2017 při řízení motorového vozidla Š. F. reg. zn. X porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 25. 5. 2017, série JL/2015 č. L01512190, byla žalobci uložena pokuta ve výši 400 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 21:18 hod. na silnici I/18, 42. km ve směru na Příbram v místě Dublovice a žalobce se jej dopustil tím, že nebyl za jízdy jako řidič připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení, s odkazem na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ Žalobce vše stvrdil svým podpisem.
20. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 22. 2. 2018 žalobce dne 22. 2. 2018 při řízení motorového vozidla Š. O. reg. zn. X porušil § 18 odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť porušil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h a více. Podle pokutového bloku ze dne 22. 2. 2018, série AC/2017 č. C 0020835, byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f/3“ zákona o silničním provozu, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 11:47 hod. v obci Mezná u č. p. 1 a žalobce se jej dopustil tím, že překročil maximální povolenou rychlost v obci „50/74/71“, čímž porušil „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“ Žalobce svým podpisem potvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a převzal část B bloku.
21. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, ze dne 29. 1. 2019 žalobce dne 28. 1. 2019 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Podle pokutového bloku ze dne 28. 1. 2019, série AC/2017 č. C1564051, byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f/1“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 17:25 hod. v obci Strašice a žalobce se jej dopustil tím, že „telefonoval za jízdy“ s odkazem na „§ 7/1 c) z. č. 361/2000 Sb.“ Žalobce vše stvrdil svým podpisem.
22. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 18. 2. 2019, žalobce dne 17. 2. 2019 při řízení motorového vozidla Š. F. reg. zn. X porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení. Podle příkazového bloku ze dne

17. 2. 2019 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a adresou místa trvalého pobytu) uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle „§ 125c 1/k“ zákona „č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 11:45 hod. v ulici Církvičská u mlékárny v obci Sedlčany a žalobce se jej dopustil tím, že jako řidič „nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení“, s odkazem na „§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ V kolonce „4. Totožnost ověřena“ je uvedeno „lustrace“. Na příkazovém bloku je uvedeno identifikační číslo oprávněné úřední osoby 326863. Obviněný svým podpisem potvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, údaje ve všech částech bloku souhlasí a převzal část B bloku.

23. Dne 11. 3. 2019 správní orgán I. stupně doručil zmocněnci žalobce sdělení, že obdržel všechny kopie pokutových bloků (příkazových bloků na pokutu) a poučil žalobce o možnosti se s nimi seznámit ve lhůtě 10 dnů od doručení sdělení. Dne 26. 3. 2019 žalobce nahlížel do spisu.
24. Dne 25. 3. 2019 požádal žalobce o přerušení řízení s tím, že podal podnět k přezkumnému řízení ve věci bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 17. 2. 2019, který obecně odůvodnil formálními nedostatky, zejména vágností a částečnou nečitelností údajů v kolonce č. 6. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 28. 3. 2019 přerušil řízení na 60 dnů. Dne 13. 6. 2019 požádal žalobce opět o přerušení řízení s tím, že podal podnět k přezkumnému řízení ve věci pokuty uložené v příkazním řízení na místě dne 28. 1. 2019. Usnesením ze dne 14. 6. 2019 správní orgán I. stupně přerušil řízení na dalších 60 dnů. Dne 22. 8. 2019 správní orgán I. stupně pokračoval v řízení, neboť neobdržel žádné výsledky přezkumného řízení. Dne 30. 8. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno pravomocné rozhodnutí Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje o zrušení rozhodnutí o uložení pokuty příkazem na místě vydané dne 28. 1. 2019 (pokutový blok série AC/2017 číslo C1564051) spolu s žádostí o výmaz přestupku v evidenční kartě žalobce. Body zaznamenané na základě rozhodnutí ze dne 28. 1. 2019 byly žalobci odečteny.
25. Žalobce podal dne 3. 9. 2019 další žádost o přerušení řízení s tím, že dne 23. 6. 2019 podal podnět k přezkumnému řízení ve věci příkazového bloku ze dne 17. 2. 2019. Nesouhlasil se závěrem Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, které neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení, a vyjádřil záměr žádat o obnovu řízení a o zrušení rozhodnutí ze dne 17. 2. 2019. Současně navrhl, aby byl příkazový blok ze dne 17. 2. 2019 vyhodnocen jako nezpůsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení, neboť žalobce v době, kdy se měl přestupku dopustit, byl držitelem lékařského potvrzení, na jehož základě byl zproštěn povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Dále poukázal na to, že totožnost kontrolované osoby byla zjištěna lustrací, a kontrolovaná osoba tedy nepředložila doklady potřebné k jednoznačné identifikaci řidiče, který se měl jednání dopustit.
26. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 6. 9. 2019 nevyhověl žádosti o přerušení řízení a rozhodnutím z téhož dne č. j. OD/4437/2019-25 námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů ze dne 17. 2. 2019, 22. 2. 2018, 25. 5. 2017 a 10. 8. 2016 jako nedůvodné zamítl. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce dne 23. 9. 2019 odvolání. Předložil lékařskou zprávu MUDr. P. K., MBA, z Nemocnice Na Homolce, Kardiochirurgie – Kardiochirurgické ambulance, s uvedením data vyšetření dne 15. 2. 2019. V ní je žalobci doporučena Holterovská monitorace tepu, zejména po zapnutí bezpečnostních pásů v autě, které jsou pravděpodobným spouštěčem obtíží, a výhledově psychologické vyšetření.

Vzhledem k obtížím spouštěným pocitem sevření při zapnutí bezpečnostních pásů, kdy pacient musí co nejdříve zastavit a opustit vozidlo, doporučil lékař do stanovení diagnózy nepoužívat ve vozidle bezpečnostní pásy s tím, že toto doporučení musí mít pacient u sebe pro případnou silniční kontrolu.

27. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 4. 2020 zamítl odvolání proti usnesení, jímž nebylo přerušeno řízení. Rozhodnutím ze dne 29. 4. 2020 zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6. 9. 2019, č. j. OD/4437/2019-25, a věc mu vrátil k novému projednání. Správnímu orgánu I. stupně vytkl, že se v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádal s námitkou žalobce týkající se ověření totožnosti osoby přestupce na příkazovém bloku ze dne 17. 2. 2019, kde je v příslušné kolonce zaneseno „lustrace“, ačkoli jde o námitku směřující proti způsobilosti podkladu pro záznam, kterou byl povinen se zabývat.
28. Správní orgán I. stupně dne 2. 6. 2020 požádal Policii České republiky, Obvodní oddělení Sedlčany, o zaslání veškerých podkladů z přestupkového spisu k provedené lustraci žalobce, která je uvedena jako způsob ověření totožnosti ve výše uvedeném bloku na pokutu na místě zaplacenou, zejména zda a jak byl řidič rozpoznán a zda se za žalobce nemohl vydávat někdo jiný. Poté obdržel úřední záznamy prap. V. V. ze dne 27. 3. 2019, 10. 7. 2019 a 18. 11. 2019. Prap. V. v úředním záznamu ze dne 27. 3. 2019 popsal, že dne 17. 2. 2019 s prap. H. vykonávali dohled na kontrolním bodě v ulici Církvičská u mlékárny v Sedlčanech. V 11:45 přijížděl ve směru z náměstí T. G. Masaryka k hlídce osobní automobil Š. F. reg. zn. X. Bylo vidět, že řidič v přijíždějícím vozidle nemá zapnutý bezpečnostní pás. Řidič byl zastaven a na výzvu předložil předepsané doklady k provozu a řízení vozidla (řidičský průkaz, ORV, zelenou kartu). Byl poučen, že se svým jednáním dopustil přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Řidič souhlasil s projednáním přestupku na místě v příkazním řízení. Z tohoto důvodu byl vypsán prap. V. blok na pokutu ve výši 200 Kč. V úředním záznamu ze dne 10. 7. 2019 dále uvedl, že po předložení dokladů byla ještě lustrací druhým členem hlídky ověřena totožnost v lustračních systémech, zda nemá platný zákaz řízení, neprochází v PATROS aj. Osobu řidiče oba členové hlídky bezpečně poznali vzhledem k osobní a místní znalosti. Prap. V. žalobce několikrát kontroloval, a to ve vozidle Š. O. nebo Š. F., o jeho totožnosti nebylo žádných pochyb. V úředním záznamu ze dne 18. 11. 2019 doplnil, že žalobce bezpečně poznal, neboť za působení na OOP Sedlčany se s ním opětovně potkával, kdy byl žalobce kontrolován jako řidič. Součástí správního spisu je též úřední záznam ze dne 23. 11. 2019 podepsaný prap. V. H., který uvedl, že žalobce zná, neboť ho několikrát kontroloval a zná ho i z osobního života, z předchozího pracovního působení. V rámci podání vysvětlení dne 19. 6. 2020 odkázal na předchozí úřední záznam a doplnil, že s žalobcem spolupracoval jako zootechnik v JZD R., kam žalobce jezdil jako veterinární lékař, a potkával ho i jako policista v Sedlčanech. Správní orgán I. stupně dále pro účely řízení o námitkách požádal odbor vnitřních věcí o poskytnutí kopie žádosti o vydání občanského průkazu žalobce.
29. Správní orgán I. stupně nařídil ve věci jednání, k němuž jako svědka předvolal prap. V.. Žalobce správnímu orgánu I. stupně ve vyjádření k podkladům ze dne 6. 7. 2020 sdělil, že se k jednání nemůže dostavit. Zopakoval svou argumentaci, že pokutový blok byl nesprávně vyplněn, a není proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení. Z doloženého lékařského potvrzení plyne, že mu byla pokuta uložena za jednání, jehož se nemohl dopustit. Vyjádřil názor, že tím prokázal, že nemohl být v době kontroly řidičem, jemuž byla pokuta uložena, a že záznam bodů byl neoprávněný.

30. Při jednání dne 9. 7. 2020 prap. V. V. jako svědek k dotazu správního orgánu, jakým způsobem probíhala kontrola žalobce, vypověděl, že žalobce jel od náměstí směrem na Osečany, bezpečně ho poznal, již v minulosti ho několikrát stavěl. Vyzval ho předepsaným způsobem k předložení dokladů, které předložil. K dotazu, jakým vozidlem přestupek spáchal, svědek uvedl Š. F., k dotazu, jaké doklady předložil, uvedl občanský a řidičský průkaz, ORV a zelenou kartu. K dotazu, jak byla provedena lustrace, vypověděl, že si žalobce prolustroval v systému v mobilní bezpečné platformě, kde se ukáže i fotografie. K dotazu, zda žalobce předložil lékařský posudek, uvedl, že nikoli. Doplnil, že žalobce na jeho otázku, zda vlastní potvrzení, odpověděl, že ne. K dotazu svědek jednoznačně vyloučil možnost záměny žalobce s jinou osobou. Poté mu byla předložena fotografie žalobce s dotazem, zda ho poznává, což svědek potvrdil. Dodal, že v době kontroly nebyl žalobce ostříhán.
31. Součástí správního spisu jsou též vyrozumění Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (přesetření opětovného podání ze dne 10. 7. 2019, sdělení o postoupení podnětu ze dne 9. 12. 2019 a opětovná vyrozumění podatele ze dne 6. 1. 2020, 30. 1. 2020 a 18. 2. 2020), z nichž plyne, že Krajské ředitelství policie Středočeského kraje neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení.
32. Sdělením ze dne 13. 7. 2020 správní orgán I. stupně žalobce poučil, že má před vydáním rozhodnutí možnost nahlédnout do spisové dokumentace a vyjádřit se k podkladům, a to do 5 pracovních dnů od doručení sdělení, které bylo žalobci doručeno dne 20. 7. 2020. Žalobce se dne 23. 7. 2020 dostavil k nahlédnutí do spisu, byl seznámen se spisem od strany 1 do strany 114, tedy celým spisem ke dni nahlížení, a byly mu pořízeny požadované kopie stran 100 až 104. Žalobce požádal o lhůtu 10 pracovních dnů k vyjádření k protokolu z dne 9. 7. 2020. Žalobce se k podkladům vyjádřil v podání ze dne 27. 7. 2020. Ve vztahu ke svědecké výpovědi argumentoval obdobně jako v žalobě.
33. Dne 14. 8. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž námitky žalobce proti záznamům bodů provedeným ke dni 17. 2. 2019, 22. 2. 2018, 25. 5. 2017 a 10. 8. 2016 zamítl jako nedůvodné a záznamy potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval průběh řízení. K námitkám týkajícím se průběhu výsledku svědka uvedl, že žalobce se mohl jednání účastnit, případně požádat o jeho odročení na jiný termín. Vyjádřil názor, že žalobce se nechtěl se svědkem setkat, neboť si byl vědom, že ho svědek bezpečně zná a není možné, že by dne 17. 2. 2019 došlo k záměně osoby. Dále konstatoval, že žalobce podepsal blok na pokutu na místě zaplacenou, což dokládá, že s projednáním přestupku souhlasil. Pokud by považoval uložení pokuty za neoprávněné, neuhradil by ji a přestupek by byl projednán ve správním řízení. Uvedení „lustrace“ v kolonce č. 4 dokládá, že formou lustrace byla totožnost ověřena a byly zjišťovány údaje o případném zákazu řízení motorových vozidel. Pokud by řidič doklady potřebné k řízení vozidla nepředložil, policista by na příkazovém bloku uvedl též porušení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Uzavřel, že příkazový blok ze dne 17. 2. 2019 je způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Fotografie žalobce byla použita pouze pro účely správního řízení k identifikaci osoby, a nebyl tedy porušen zákon o ochraně osobních údajů. Správní orgán I. stupně po prověření všech příkazových bloků uzavřel, že žalobce dosáhl ke dni 17. 2. 2019 celkového počtu 12 bodů.
34. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění zrekapituloval průběh správního řízení. Dále uvedl, že žalobce nebyl zkrácen na právech účastníka řízení. Správní orgán I. stupně ho

poučil v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobci bylo doručeno sdělení o možnosti nahlédnout ve stanovené lhůty do spisové dokumentace před vydáním rozhodnutí, čehož využil. Žalobce svým podpisem potvrdil, že byl seznámen s celou spisovou dokumentací. Požádal o lhůtu k vyjádření, které následně učinil. Ve všech oznámeních o uložení pokut, která jsou podkladem pro záznam bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, jsou zcela jasně patrná protiprávní jednání, za která byly žalobci uloženy pokuty, a ve všech uvedených případech se zcela shodují s vyžádanými pokutovými (příkazovými) bloky. Ty rovněž dokládají, že pokuty byly uloženy žalobci, který je v nich čitelně označen jménem a příjmením, rodným číslem či datem narozením a adresou místa pobytu. Je v nich uvedeno číslo dokladu, dle něhož byla totožnost ověřena, případně ověření totožnosti lustrací Policie České republiky na místě spáchání přestupku. Jednotlivé záznamy bodů byly provedeny v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Dále uvedl, že důvodem zrušení předchozího rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo prokázání způsobilosti podkladu pro záznam v případě příkazového bloku ze dne 17. 2. 2019, kdy v kolonce ověření totožnosti byla uvedena „lustrace“. Ověření totožnosti žalobce bylo prokázáno výsledkem policisty prap. V. a vyjádřením prap. H.. Svědek prap. V. uvedl, že žalobce byl na místě ztotožněn, kdy při výslechu i v úředních záznamech uvedl, že byl předložen řidičský průkaz a následně ještě žalobce lustrovali v systémech policie, přičemž není rozhodné, který z členů hlídky lustraci prováděl, přičemž oba policisté uvedli, že žalobce znají. To bylo podpořeno předložením fotografie žalobce prap. V., který potvrdil, že jde o osobu, kterou uvedeného dne stavěl. Tímto postupem nebyl porušen zákon o ochraně osobních údajů, neboť fotografie vyžádaná pro účely správního řízení ze systému žádostí o vydání řidičského průkazu byla toliko součástí spisové dokumentace a byla poskytnuta k nahlédnutí pouze žalobci a svědkovi. Fotografie byla toliko doplňujícím podkladem, který pouze podpořil svědeckou výpověď. Rekognice nebyla nutná. Bylo jednoznačně prokázáno, jak byla ověřena uvedeného dne totožnost přestupce. Žalovaný zdůraznil nutnost rozlišovat mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti provedeným záznamům. V řízení o námitkách jsou správní orgány oprávněny zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy zákona o silničním provozu, což bylo prokázáno. Správní orgán nebyl oprávněn přezkoumávat správnost a zákonnost příkazu na místě, včetně námítky, že žalobce je držitelem lékařského potvrzení a v návaznosti na to, že přestupek nespáchal on, ač žalobce oba zasahující policisté znali. Tyto skutečnosti mohou být podstatné při provedení přezkumu, nikoli v námitkovém řízení. V něm bylo prokázáno, že byla ověřena totožnost přestupce, a po provedeném dokazování bylo na pravomocné rozhodnutí o přestupku třeba nahlížet jako na zákonné a závazné pro správní orgány dle § 73 odst. 2 správního řádu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

35. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť žalobce vyslovil s tímto postupem souhlas

a souhlas žalovaného se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

36. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
37. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že příkazový blok nebyl způsobilý pro záznam bodů do evidenční karty řidiče z důvodu nesprávné právní kvalifikace jednání řidiče.
38. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Podle § 73 odst. 2 správního řádu platí, že pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých (pravomocných) rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, nebo ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 61/2019-24).
39. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 6 As 67/2013-16, *„jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřisluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.“* Ke shodnému závěru dospěl NSS též v rozsudku ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 As 277/2015-41, na který přílehavě poukázal žalovaný ve vyjádření k žalobě. Od výše citovaných závěrů soud neshledává důvod se v nyní posuzované věci odchýlit. Správní orgán I. stupně si v souladu s judikaturou správních soudů opatřil kromě oznámení o spáchání přestupku též podkladové rozhodnutí, příkazový blok ze dne 17. 2. 2019. Příkazový blok obsahuje jednoznačný popis skutku s uvedením, že žalobce nebyl připoután za jízdy bezpečnostním pásem a *nevlastní* lékařské potvrzení (tedy nikoli pouze neměl u sebe), a jeho právní kvalifikaci včetně identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil, a totiž § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě č. j. KRPS-47085/OR-2019-011121 tedy plně odpovídají skutečností uvedeným v příkazovém bloku ze dne 17. 2. 2019, na jehož podkladě byly body v souladu s přílohou č. 1 zákona o silničním provozu zaznamenány. Námitky

týkající se nesprávného skutkového závěru a právní kvalifikace založené na tom, že žalobce disponoval lékařským potvrzením, podle něhož mu bylo doporučeno nepoužívat bezpečnostní pásy, tedy nejsou s ohledem na povahu řízení o námitkách a jednoznačný popis přestupkového jednání v příkazovém bloku důvodné.

40. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že citace z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, č. j. KRPS-47085/OŘ-2019-011121 neodpovídá záznamu výroku na příkazovém bloku ze dne 17. 2. 2019. Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, jehož podstatný obsah uvedl správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí, se plně shoduje se všemi údaji na příkazovém bloku, včetně popisu místa, času a způsobu spáchání přestupku a jeho právní kvalifikace.
41. K námitce žalobce, že správní orgány zatížily rozhodnutí přepjatým formalismem, neboť dospěly k závěru, že lékařská zpráva není dostatečným důkazem o existenci zdravotních potíží, soud uvádí, že argumentace žalobce se míjí s důvody prvostupňového a napadeného rozhodnutí, v nichž se správní orgány s ohledem na předmět řízení o námitkách existencí zdravotních potíží žalobce v době spáchání přestupku nezabývaly.
42. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že příkazový blok ze dne 17. 2. 2019 není způsobilým podkladem, neboť jako způsob ověření totožnosti byla uvedena „lustrace“. Jak dovodila judikatura NSS, nikoli všechny formální či obsahové nedostatky pokutového, resp. příkazového bloku způsobují jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Vadou, která by měla vliv na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů, samo o sobě není ani ověření totožnosti přestupce nesprávným způsobem (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34). Způsob ověření totožnosti ani číslo občanského či řidičského průkazu nejsou zákonem stanovenými náležitostmi příkazového bloku dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Skutečnost, že na příkazovém bloku bylo v kolonce ověření totožnosti vyznačeno „lustrace“, sama o sobě nečiní příkazový blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů.
43. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách s ohledem na námitky žalobce pro odstranění pochybnosti ohledně zjištění totožnosti obviněného, který svým podpisem vyjádřil souhlas s uložení pokuty příkazem na místě a údaji v příkazovém bloku, opatřil úřední záznamy zasahujících policistů a vyslechl jako svědka prap. V.. Soud se neztotožňuje s žalobcem, že by úvodní otázka správního orgánu *„jakým způsobem probíhala kontrola pana Z.“* byla návodná, tedy naznačovala svědkovi, jak má odpovědět. Skutečnost, že svědek byl vyzván, aby popsal průběh *„kontroly pana Z.“*, nepředstavuje návodnou otázku, ale vymezení předmětu, k němuž měl svědek vypovídat. Namítá-li žalobce, že byl svědek naveden na předmět výpovědi, je třeba konstatovat, že bez seznámení svědka s předmětem výslechu nelze výslech provést. Svědek poté bez návodných otázek sám vylicil, že žalobce na výzvu předložil doklady a že žalobce bezpečně poznal, neboť ho v minulosti několikrát stavěl. Soud neshledává důvod k pochybnostem o pravdivosti této výpovědi, kterou nezpochybňuje ani vyjádření žalobce, že si dřívější kontroly tímto policistou není vědom. Výpověď svědka v tomto směru koresponduje s tím, co uvedl dříve v úředních záznamech. Nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by měl mít svědek zájem o této okolnosti vypovídat nepravdivě. Odpovídá též obecné zkušenosti, že policista se při dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na malém městě s týmiž řidiči, kteří v místě bydlí či pracují, setkává opakovaně, přičemž silniční kontroly nevedou vždy k projednání přestupku.

Kontrolovaní řidiči naopak zpravidla nevěnují větší pozornost totožnosti policistů, resp. jejich identifikačnímu číslu na služebním průkazu či odznaku, jimiž prokazují svou příslušnost k policii dle § 12 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Polici České republiky. Nadto nelze souhlasit s žalobcem, že výpověď svědka nepodporují žádné další záznamy, neboť pokutový blok ze dne 10. 8. 2016 byl vyplněn týměž policistou (viz shodné identifikační číslo). Lze poznamenat, že žalobce ani nepředestřel žádné rozumné vysvětlení, proč by se za něj měl jiný řidič při kontrole vydávat, uvést jeho identifikační údaje včetně data narození a být schopen opatřit pokutový blok podpisem, který se na pohled shoduje s jeho jinými podpisy (např. podpisem z téhož období na příkazovém bloku ze dne 28. 1. 2019; rozhodnutí ze dne 28. 1. 2019 sice bylo zrušeno, avšak nikoli proto, že by příkazový blok nepodepsal žalobce). Ani v žalobě žalobce výslovně nenamítl, že podpis není jeho podpisem a neoznačil důkazy způsobilé takové tvrzení přímo prokázat. Pokud žalobce namítá, že svědek vypověděl, že žalobce řídil vozidlo Š. F., ačkoli žalobce používá vozidlo Š. O., soud uvádí, že výpověď svědka plně koresponduje s údaji na příkazovém bloku, jakož i úředními záznamy, v nichž svědek uvedl, že žalobce kontroloval jako řidiče automobilů Š. O. nebo Š. F. (dne 10. 8. 2016 se žalobce dopustil stejného přestupku jako řidič automobilu Š. O.). Z obsahu správního spisu nadto vyplývá, že žalobce řídil totéž vozidlo Š. F. registrační značky X i v jiných případech (viz oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 5. 2017 a související pokutový blok). Skutečnost, že svědek se sám nevyjádřil k barvě vozidla, na kterou nebyl dotazován, jeho věrohodnost nikterak nesnižuje. Věrohodnost nesnižuje ani to, že svědek výslovně neuvedl a nebyl dotazován na podobu zachycenou na fotografii v policejním systému, v němž byl žalobce lustrován. Z výpovědi jednoznačně vyplývá, že policistům ani po provedení lustrace nevyvstaly žádné pochybnosti o totožnosti řidiče, kterou znali. Soud souhlasí s žalovaným, že poznání žalobce svědkem na předložené fotografii nebylo v posuzovaném případě rozhodujícím důkazem a nebylo nutné provádět rekognici. Závěr, že žalobce byl obviněným řidičem, který opatřil příkazový blok svým podpisem, byl dostatečně prokázán předchozí výpovědí svědka ve spojení s oznámením o uložení pokuty, příkazovým blokem a úředními záznamy. To, že svědek k dotazu ohledně průběhu lustrace uvedl, že si žalobce prolustroval v mobilní bezpečné platformě, zatímco dle úředního záznamu prováděl lustraci kolega, nelze i s ohledem na časový odstup považovat za zásadní rozpor, který by zpochybňoval věrohodnost svědka a pravdivost výpovědi v tom směru, že žalobce při kontrole předložil doklady, které je řidič povinen mít při řízení vozidla (což koresponduje s tím, že žalobce nebyl uznán vinným přestupkem spočívajícím v jejich nepředložení), svědek znal žalobce, který byl řidičem kontrolovaného vozidla, ze své činnosti a při kontrole byla provedena též lustrace v policejním systému. Formální nedostatek příkazového bloku spočívající v tom, že u ověření totožnosti bylo vyplněno „lustrace“, tak nezpochybnil jeho klíčovou náležitost, kterou je podpis obviněného, a nemělo dopad na jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

44. Namítané vložení fotografie, která byla předložena svědkovi k nahlédnutí, do odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nemohlo mít vliv na zákonnost výroku rozhodnutí, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeny výše uvedené záznamy bodů. Fotografie byla v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedena jen v rámci doslovné reprodukce protokolu o výpovědi svědka, který zachycoval průběh tohoto úkonu, a jinou funkci v něm neplnila. Z hlediska hodnoty výpovědi svědka nebylo podstatné, že mu byla na závěr předložena fotografie, na níž žalobce poznal, neboť skutečnost, že žalobce byl řidičem vozidla, byla dostatečně prokázána ostatními podklady a výpovědí svědka

předcházející předložení fotografie. Závěry prvostupňového a napadeného rozhodnutí tedy nestojí na předmětné fotografii. Na okraj lze dodat, že prvostupňové rozhodnutí není veřejně dostupné. V případě, že by bylo poskytováno dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, osobní údaje musí být vyloučeny.

45. Soud připomíná, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Cestou k případnému zpochybnění svého souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení (z důvodu záměny identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku) je dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, žádost přestupce o obnovu řízení (viz též rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 As 277/2015-41).
46. K námitce žalobce, že správní orgány měly zkoumat existenci způsobilých podkladů pro záznam bodů, soud konstatuje, že správní orgán I. stupně si vyžádal příslušné pokutové (příkazové) bloky a oba správní orgány posuzovaly, zda představují způsobilý podklad pro záznam bodů. Skutečnost, že rozhodnutí vydané v příkazním řízení na místě dne 28. 1. 2019 bylo zrušeno v přezkumném řízení provedeném na základě podnětu žalobce, nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Na základě rozhodnutí Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 8. 8. 2020, č. j. KRPS-107996-5/ČJ-2019-0300 DP, byl záznam dvou bodů v kartě řidiče provedený na jeho základě vymazán, což oba správní orgány zohlednily, nicméně celkové bodové hodnocení (dosažení 12 bodů ke dni 17. 2. 2019) zůstalo nezměněno.
47. Žalobce dále namítá, že žalovaný nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí. K tomu soud uvádí, že překročení pořádkové lhůty pro vydání správního rozhodnutí (§ 71 správního řádu) je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce. Nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.
48. Dále žalobce namítl, že od doby posledního zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče dne 17. 2. 2019 mu nebyly zapsány žádné body a že se po dobu téměř tří let nedopustil žádného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, čímž došlo k naplnění požadavku pro odpočet dle § 123e zákona o silničním provozu. Soud předně uvádí, že ke dni napadeného rozhodnutí uplynula od záznamu, jímž žalobce dosáhl 12 bodů, doba dvou let a necelého měsíce, nikoli téměř tří let. Dále soud připomíná, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů (§ 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Jak vysvětlil NSS již v rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, od jehož závěrů soud neshledal důvod se odchýlit a na které pro stručnost odkazuje, negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. K opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle § 123d tohoto zákona, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Takto získaných bodů se již řidič nemůže zbavit

řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1 uvedeného zákona, byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále disponoval řídičským oprávněním.

49. Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, podle něhož je záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, nic nemění na tom, že je třeba rozlišovat řízení o přestupku, v němž je posuzována odpovědnost přestupce, a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů. „Vybodování“ není novým přestupkem, a nelze tedy ani analogicky převzít ustanovení o prekluzivní lhůtě ze zákona o odpovědnosti za přestupky (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019-40, či ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38). To platí tím spíše o analogické aplikaci promlčecí doby pro zánik trestní odpovědnosti dle § 34 trestního zákoníku. Pouze pro úplnost lze poznamenat, že od dosažení 12 bodů ke dni vydání napadeného rozhodnutí ani nejkratší promlčecí doba v délce tří let dle § 34 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku neuplynula. Zákon o silničním provozu má zvláštní úpravu zahlazování zaznamenaných bodů, nespáchá-li řidič po určitou dobu žádný vybraný přestupek nebo trestný čin, za který se body zaznamenávají (§ 123e odst. 1 zákona o silničním provozu). Podmínky pro odečet bodů však nebyly u žalobce v době od záznamu bodů ke dni 10. 8. 2016 až do doby dosažení 12 bodů ke dni 17. 2. 2019 splněny, neboť žalobce se v časovém odstupu méně než 12 kalendářních měsíců opakovaně dopouštěl přestupků, s nimiž byly spojeny další záznamy bodů. Právní úprava současně vychází z toho, že v případě, kdy řidič již dosáhl maximálního počtu bodů, preventivní působení bodového systému selhalo a je namístě využít jeho represivního nástroje, a sice ztráty řídičského oprávnění a vyloučení z provozu na pozemních komunikacích po stanovenou dob. Negativní důsledek opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích spočívající v pozbytí řídičského oprávnění nastává přímo ze zákona. Zákon o silničním provozu má v § 123f odst. 4 vlastní úpravu, podle níž podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedenému záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci. Toto ustanovení jasně definuje, od kdy do kdy se běh lhůty přerušuje a není zde prostor pro analogickou aplikaci běhu prekluzivních lhůt dle zákona o odpovědnosti za přestupky či trestního zákoníku, zahlazení odsouzení ani pro posuzování proporcionality následku v podobě dosažení 12 bodů, který nastal ze zákona. Je třeba zdůraznit, že pozbytí řídičského oprávnění není sankcí za jednotlivý přestupek, nýbrž sankcí za opakované páčání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, tedy sankcí *sui generis* za speciální recidivu (viz bod 41 usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 6 As 114/2014-55). S ohledem na jasnou právní úpravu a judikaturu, podle níž po dosažení 12 bodů nedochází během řízení o námitkách k jejich odečítání, nemohlo žalobci vzniknout legitimní očekávání, že skrze podání námitek následky dosažení 12 bodů zvrátí. K žalobcem požadované analogické aplikaci zahlazení odsouzení dle § 105 trestního zákoníku soud nadto připomíná, že lhůta pro zahlazení počíná běžet až vykonáním trestu, popř. jeho prominutím či promlčením jeho výkonu, přičemž nejkratší promlčecí doba, po jejímž uplynutí nelze trest vykonat, činí dle § 94 trestního zákoníku 5 let. Na okraj lze dodat, že délka řízení cca 2 roky, po kterou byly tyto následky odloženy, není natolik dlouhá, aby bylo možné dovodit, že výkonu sankce již není z hlediska dosažení jejího účelu, včetně působení na žalobce, třeba. K délce řízení nadto nepřispěly jen průtahy na

straně žalovaného, ale též přerušení řízení na žádost žalobce z důvodu podnětu k provedení přezkumného řízení v souvislosti s příkazovým blokem ze dne 17. 2. 2019. Námitky žalobce, že se po dobu téměř tří let nedopustil žádného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a byly splněny podmínky pro odečet bodů, případně analogickou aplikaci promlčení odpovědnosti či institutu zahlazení odsouzení a že správní orgány neaplikovaly princip proporcionality, tedy nejsou důvodné.

50. Důvodnou soud neshledal ani námitku porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Soud se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, že žalobci byla před vydáním napadeného rozhodnutí dána možnost seznámit se se všemi podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce byl sdělením správního orgánu I. stupně ze dne 13. 7. 2020, které mu bylo doručeno dne 20. 7. 2020, poučen o tom, že má možnost se před vydáním rozhodnutí ve stanovené lhůtě vyjádřit k jeho podkladům a právo nahlížet do spisu. Z obsahu správního spisu, a to z protokolu o nahlížení ze dne 23. 7. 2020, vyplývá, že žalobci bylo umožněno nahlédnutí do kompletního spisu. Žalobce svým podpisem potvrdil, že byl seznámen se spisem od strany 1 do strany 114, tedy celým jeho obsahem, a požádal o kopie stran 100 až 104 (protokolu o ústním jednání a protokolu o výpovědi svědka). Bylo věcí žalobce, jakým způsobem využije svého práva nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům, o němž byl řádně poučen, jak podrobně se s podklady, které byly součástí správního spisu, seznámí a kopie kterých listin si vyžádá. Argumentace žalobce, že řízení o námitkách je zahájeno dnem jejich doručení správnímu orgánu, se mýlí s rozhodovacími důvody, na nichž správní orgány postavily svá rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
52. Soud vycházel ze správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování. S ohledem na výše uvedený právní názor soud pro nadbytečnost neprovedl důkazy navržené žalovaným v jeho vyjádření.
53. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu